

Παναγία της Σκριπούς: Η θαυμαστή εμφάνιση της Παναγίας που καθήλωσε τους Γερμανούς

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Το θαύμα

Στις 8 Σεπτεμβρίου 1943 οι Ιταλοί συνθηκολόγησαν και αποχώρησαν από το συνασπισμό του Άξονα. Ο ιταλικός στρατός μέσα στην πόλη της Λιβαδειάς ξεπερνούσε τους 2.000, γιατί εκεί ήταν η βάση ανεφοδιασμού των κατοχικών δυνάμεων και οι αποθήκες ήταν γεμάτες με πολεμικό υλικό.

Η συνθηκολόγηση βρήκε διχασμένες τις ιταλικές κατοχικές δυνάμεις στην Ελλάδα. Όσοι αξιωματικοί ήταν φασίστες επεδίωξαν την παράδοσή τους στους Γερμανούς, ενώ οι πολέμιοι του Χίτλερ, όχι μόνο δεν παραδόθηκαν, αλλά προσχώρησαν στις δυνάμεις του ΕΑΜ και του ΕΛΑΣ, μαζί με τον οπλισμό τους.

Γερμανική δύναμη παρέμεινε στην πόλη της Λιβαδειάς για να αποτρέψει μια τέτοια εξέλιξη. Με την άρνηση των Ιταλών να παραδώσουν τον οπλισμό τους, η

περιφερειακή οργάνωση του Ε.Α.Μ. Ορχομενού θεώρησε ότι μπορούσε να επωφεληθεί. Γι' αυτό παρακίνησε τους ντόπιους να κινηθούν προς το σιδηροδρομικό σταθμό της Λιβαδειάς, όπου υπήρχε ιταλική φρουρά, για να πάρουν τα όπλα των Ιταλών.

Οι Ορχομένιοι φτάνουν στο σταθμό και ζητούν από τους Ιταλούς να τους παραδώσουν τον οπλισμό τους, γιατί σε αντίθετη περίπτωση μεγάλη δύναμη ανταρτών που βρισκόταν στο Τζαμάλι θα τους κτυπήσει. Η Ιταλική φρουρά βρίσκεται σε αμηχανία και δεν ξέρει τι να κάνει. Αποφασίζουν να έλθουν σε επαφή με το Ιταλικό Στρατηγείο και από εκεί τους δίνουν εντολή να παραδοθούν στους Γερμανούς, στους οποίους θα δώσουν και τον οπλισμό τους.

Οι Ορχομένιοι φεύγουν άπρακτοι και γυρνούν στον Ορχομενό.

Οι Γερμανοί αποφασίζουν να τιμωρήσουν παραδειγματικά τον Ορχομενό

Οι Γερμανοί στο άκουσμα του γεγονότος εξοργίζονται και έξαλλοι από το θυμό τους, αποφασίζουν να τιμωρήσουν παραδειγματικά τον Ορχομενό και τους κατοίκους του.

Έτσι ο Γερμανικός στρατός κινείται προς τον Ορχομενό με τριπλή αποστολή:

- Να ενεργήσει αναγνωριστικά και να ελέγξει αν στην περιοχή υπάρχει τόσο μεγάλη δύναμη ανταρτών, όση είχαν αναφέρει οι Ορχομένιοι στην Ιταλική φρουρά.
- Να τιμωρήσει σκληρά τους κατοίκους του Ορχομενού επειδή κάποιοι από αυτούς διανοήθηκαν και τόλμησαν να ζητήσουν από τους Ιταλούς να τους παραδώσουν τα όπλα τους.
- Να κάψει τη Σκριπού και την Πετρομαγούλα και να παραδώσει ολόκληρο τον Ορχομενό στην κόλαση της φωτιάς.

Οι Γερμανοί φθάνουν στον Ορχομενό τις βραδινές ώρες της 9ης Σεπτεμβρίου.

Ένα τμήμα του Γερμανικού στρατού παραμένει στον Ορχομενό και ετοιμάζει την καταστροφή του Ορχομενού, ενώ ένα άλλο τμήμα με τρία τανκς προχωρεί προς το Τζαμάλι έχοντας διπλή αποστολή:

- Να ενεργήσει αναγνωριστικά και να ελέγξει πόσο μεγάλη δύναμη ανταρτών υπήρχε στην περιοχή.
- Να αναγκάσει όσους κατοίκους είχαν φύγει προς εκείνη την κατεύθυνση να γυρίσουν πίσω.

Τα τρία Γερμανικά τανκς και ο Γερμανικός στρατός προσπερνάνε την εκκλησία της Παναγίας και απομακρύνονται γύρω στα 550 μέτρα.

Ξαφνικά όμως, το πρώτο τανκ ακινητοποιείται στη μέση του δρόμου. Δεν προχωρεί πια, ούτε μπροστά, ούτε πίσω.

Το δεύτερο τανκ δοκιμάζει να περάσει δίπλα στο πρώτο, αλλά πέφτει σε ένα μικρό χαντάκι, μια «σούδα», όπως λένε οι κάτοικοι της περιοχής και ακινητοποιείται.

Το τρίτο τανκ στρίβει λίγο και δοκιμάζει να περάσει μέσα από ένα χωράφι, αλλά και αυτό το περιμένει η ίδια τύχη.

Τρία τανκς ακινητοποιημένα· δεν μπορούν να προχωρήσουν μπροστά, αλλά ούτε και κατορθώνουν να γυρίσουν πίσω. Μάταια αγωνίζονται οι Γερμανοί να τα μετακινήσουν.

Ο επικεφαλής αξιωματικός ζητά βοήθεια

Ξημερώνει η 10η Σεπτεμβρίου και ο επικεφαλής αξιωματικός Όφμαν, συνοδευόμενος από κάποιους στρατιώτες και μερικούς Ορχομένιους επιστρέφει πίσω στον Ορχομενό, αναζητώντας βοήθεια. Στην περιοχή του Ορχομενού ζούσε τότε ο Σέρβος Γιαννάτζης Δανιηλάτος, ο οποίος γνώριζε πάρα πολύ καλά τη γερμανική γλώσσα.

Για τον Γιαννάτζη Δανιηλάτο λέγεται πως είχε έρθει στην περιοχή του Ορχομενού από τη Σερβία, στην προσπάθειά του να ξεφύγει από τους Σέρβους χωροφύλακες, μετά από κάποιο αδίκημα που είχε διαπράξει. Ωστόσο, οι πληροφορίες των ντόπιων μας ενημερώνουν πως επρόκειτο για έναν πάρα πολύ καλό άνθρωπο, ο οποίος βοηθούσε πολύ τους κατοίκους και σε ορισμένες περιπτώσεις, όπως αυτή, λειτουργούσε και ως διερμηνέας.

Αυτόν τον άνθρωπο, λοιπόν, αναζητεί ο Όφμαν, ώστε να μπορέσει να συνεννοηθεί και να ζητήσει βοήθεια.

Αφού τον βρήκε, τον ρώτησε αν υπάρχει κάποιο τρακτέρ στην περιοχή για να τραβήξει τα τανκς. Πράγματι, εκείνη την εποχή υπήρχε ένα και μοναδικό τρακτέρ

στην περιοχή, το οποίο, μάλιστα, άνηκε στον Γεωργικό Συνεταιρισμό και το οποίο οδήγησε ένας άλλος κάτοικος του Ορχομενού, ο αείμνηστος Νικόλαος Γούλας.

Αφού παρέλαβαν το τρακτέρ, επέστρεψαν στον τόπο που είχαν ακινητοποιηθεί τα τανκς. Με τη βοήθεια του τρακτέρ τα τανκς ξεκίνησαν αμέσως να κινούνται.

Η επίσκεψη στην εκκλησία

Ο Όφμαν μαζί με τους στρατιώτες του, το Γιαννάτζη και τους Ορχομένιους που βοήθησαν να μετακινηθούν τα τανκς, γυρίζοντας πίσω πορεύθηκαν προς την εκκλησία. Στο μεταξύ, στην εκκλησία έφτασαν και άλλοι Ορχομένιοι που έμαθαν τα γεγονότα.

Ειδοποιήθηκε ο εφημέριος της Παναγίας, ο αείμνηστος παπά-Σεραφείμ Παπαπαναγιώτου και μαζί του κατέφθασε και ο εφημέριος του Ευαγγελιστή Λουκά παπά-Μάρκος Αρμακόλας.

Έφθασαν ακόμα στην εκκλησία ο Πρόεδρος της Σκριπούς Δημήτριος Γκικόπουλος και ο Πρόεδρος της Πετρομαγούλας Δημήτριος Βούτσας.

Αφού μπήκαν όλοι στην εκκλησία, ο Όφμαν, προχωρώντας μπροστά από τους υπόλοιπους, κοίταζε δεξιά κι αριστερά τις εικόνες που ήτανε κρεμασμένες στους τοίχους και στο τέμπλο, δίνοντας την εντύπωση πως κάτι αναζητούσε. Φτάνοντας στο παρεκκλήσι του Αποστόλου Παύλου έδειξε την εικόνα της Παναγίας που βρισκόταν στερεωμένη στο τέμπλο.

Πρόκειται για μια ωραιότατη εικόνα Ρωσικής τεχνοτροπίας. Δείχνοντας την εικόνα αυτή της Παναγίας ο Όφμαν είπε:

– Αυτή η γυναίκα σας έσωσε· να την τιμάτε και να τη δοξάζετε.

Η ομολογία του Όφμαν για το τι ακριβώς συνέβη

Αργότερα ο Όφμαν, μαζί με τους άλλους Γερμανούς ομολόγησε τι πραγματικά είχε συμβεί.

Την ώρα που προχωρούσαν προς το Τζαμάλι, ακούστηκε ένας μεγάλος θόρυβος και μια γυναικεία κραυγή πόνου και αγωνίας. Τότε εμφανίστηκε μπροστά τους, μέσα σε φωτεινή νεφέλη, μια μεγαλόπρεπη γυναίκα με αυστηρό ύφος, έχοντας σηκωμένο το χέρι της σε απαγορευτική στάση και τότε ήταν που σταμάτησε το πρώτο τανκς.

Η γυναίκα παρέμεινε σε αυτή τη στάση και τους εμπόδιζε να προχωρήσουν, μέχρι

που ακινητοποιήθηκαν και τα τρία τανκς. Όταν λοιπόν αντίκρισε την εικόνα της Παναγίας, στο τέμπλο του παρεκκλησίου του Αποστόλου Παύλου, αναγνώρισε αυτή τη γυναίκα που τους σταμάτησε το προηγούμενο βράδυ, απλά σηκώνοντας το χέρι της.

Ο Όφμαν τότε είπε στους Ορχομένιους να μην φοβούνται τίποτα κι ότι, μέχρι να τελειώσει ο πόλεμος, ο Ορχομενός θα είναι κάτω από την προστασία του. Και πραγματικά δόθηκε στον Όφμαν η ευκαιρία και κράτησε την υπόσχεσή του.

Ο Όφμαν σώζει κατοίκους της περιοχής

Όταν λίγους μήνες μετά δημιουργήθηκε κάποιο επεισόδιο με τους αντάρτες, οι Γερμανοί συγκέντρωσαν όλους τους άντρες κατοίκους στην πλατεία του Ευαγγελιστή Λουκά. Εκεί έγινε κάποια επιλογή και αυτούς που επέλεξαν τους οδήγησαν στα κρατητήρια της Λιβαδειάς. Ενώ επρόκειτο να γίνει και νέα επιλογή και οι άνδρες να μεταφερθούν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, επενέβη ο Όφμαν και οι Ορχομένιοι αφέθηκαν ελεύθεροι.

Σε ένδειξη σεβασμού προς την Παναγία, ο Όφμαν πρόσφερε ορισμένα χρήματα στο εκκλησιαστικό συμβούλιο. Συγκεντρώθηκαν και άλλα χρήματα και με τα χρήματα αυτά, έγιναν δύο λάβαρα. Το ένα απεικόνιζε την Κοίμηση της Θεοτόκου, ενώ το δεύτερο αποτέλεσε την πρώτη απεικόνιση του θαύματος της Παναγίας.

Στο λάβαρο αυτό, εικονίζεται η Παναγία με ύφος αυστηρό και με το δεξί της χέρι υψωμένο σε απαγορευτική στάση, ενώ τα τανκς είναι ριγμένα μπροστά της εδώ κι εκεί. Στα πόδια της Παναγίας εικονίζονται γονατιστοί ένας άνδρας, μία γυναίκα και ένα παιδί, τους οποίους η Παναγία προστατεύει με το αριστερό της χέρι. Τα τρία αυτά πρόσωπα συμβολίζουν όλο το λαό του Ορχομενού, τον οποίο προστάτευσε και έσωσε η Παναγία.

Οι Ορχομένιοι για να ευχαριστήσουν τον Όφμαν και τους Γερμανούς στρατιώτες του, που όχι μόνο δεν τους πείραξαν, αλλά άφησαν και χρήματα στην εκκλησία της Μεγαλόχαρης, τους έκαναν μεγάλο τραπέζι.

Εκεί θυμούνται τον Όφμαν να επαναλαμβάνει ξανά και ξανά μια στερεότυπη φράση:

– Να χρωστάτε χάρη στην Παναγία, γιατί σήμερα θα παθαίνατε μεγάλο κακό.

Η πρώτη ετήσια επέτειος του θαύματος

Στις 10 Σεπτεμβρίου 1944, στην πρώτη ετήσια επέτειο του θαύματος γίνεται και η

πρώτη ευχαριστήρια ακολουθία, πριν ακόμα αποχωρήσουν πλήρως οι Γερμανοί από τον Ελλαδικό χώρο. Όλος ο Ορχομενός είναι εκεί. Ο ίδιος ο Όφμαν με τους Γερμανούς του είναι παρόντες.

Ο καλλίφωνος παπά-Σεραφείμ Παπαπαναγιώτου, εφημέριος του ναού της Παναγίας, ψέλνει για πρώτη φορά τον πρώτο ύμνο του θαύματος που συνέθεσε ο τότε Μητροπολίτης Θηβών και Λεβαδείας, ο Τηνιακός επίσκοπος Συνέσιος, κατ' απομίμηση του απολυτικίου της ευρέσεως της ιερής εικόνας της Παναγίας της Τήνου:

Λαός Ορχομενίων εν ωδαίς ευφημήσωμεν, ημών την Πολιούχον και του κόσμου Προστάτιδα· πηγή γαρ των θαυμάτων νυν ημίν η πάνσεπτος αναδέδεικται εικών της Αχράντου Θεοτόκου· διόπερ άπαντες ταύτη αναβοήσωμεν· χαίρε των Σε τιμώντων η ελπίς· χαίρε ημών το κραταίωμα· χαίρε η του πυρός τον Ορχομενόν απαλλάξασα.

Έτσι ξεκίνησε η μεγάλη γιορτή και πανήγυρη της 10ης Σεπτεμβρίου και έτσι ξεκίνησε ο Γερμανός αξιωματικός Όφμαν να έρχεται μετά τον πόλεμο κάθε χρόνο στον Ορχομενό και να 'ναι παρών στη μεγάλη γιορτή της Παναγίας. Αργότερα ερχόντουσαν τα παιδιά και τα εγγόνια του.

Στο σημείο της Παναγιοφανείας, οι Ορχομένιοι ανέγειραν επιβλητικό και μεγαλόπρεπο προσκυνητάρι, στο οποίο τοποθέτησαν ωραιότατη εικόνα, στην οποία απεικονίζεται το θαύμα της Παναγίας.

Στη βάση του βρίσκεται εντοιχισμένη μια μαρμάρινη πλάκα που γράφει:

«Το μέγα θαύμα της Παναγίας τη υπερμάχω στρατηγώ και θεομήτορι ανθ' ων εξ ουρανού υπέρ της βοιωτικής γης Σκριπούς Πετρομαγούλας ειργάσατο διασώσασα αυτήν εκ βεβαίου αφανισμού και ομαδικής σφαγής εν έτει δουλείας και κατοχής 1943 μηνί Σεπτεμβρίου 9η ώρα δε δωδέκατη 12η μεσονυκτίου εκ των βανδαλικών γερμανικών ορδών ευλαβώς ανατιθέμεθα τήνδε την στήλην ως ελάχιστον φόρον απείρου ευγνωμοσύνης. Οι ευγνωμονούντες ευσεβείς κάτοικοι Σκριπούς Πετρομαγούλας».

Το βράδυ στις 12 η ώρα της 9ης προς 10η Σεπτεμβρίου κάθε χρόνο, γίνεται λιτανεία και μεταφορά της εικόνας από τον ναό της Παναγίας μέχρι το προσκυνητάρι στον τόπο της Παναγιοφάνειας.

Επιβεβαίωση του θαύματος από τον τον δήμο Ορχομενού

Το 1950, όταν πια η κοινότητα της Σκριπούς ενώθηκε με τη διπλανή κοινότητα της Πετρομαγούλας και αποτέλεσαν το Δήμο του Ορχομενού, το τότε Δημοτικό Συμβούλιο αποφάσισε σε σχετικό ψήφισμά του:

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΟΡΧΟΜΕΝΟΥ συνεδρίασε σήμερον την 21ην Σεπτεμβρίου του έτους 1950 εν τω Δημαρχιακώ καταστήματι περί ώραν 5ην μ.μ. ΕΠΑΛΗΘΕΥΕΙ ΑΠΟΛΥΤΩΣ τ' ανωτέρω γεγονός κλίνει ευλαβώς γόνυ και εκφράζει απείρους ευχαριστίας του προς την Σώτεια Υπέρμαχον Στρατηγόν και Προστάτιδα της πόλεως Ορχομενού Υπεραγίαν Θεοτόκον.

Εις βεβαίωσιν υπογράφεται

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Μ. ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ Β. ΑΛΙΦΕΡΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Μ. ΜΕΤΤΑΣ, Σ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, Δ. ΒΟΥΤΣΑΣ, Κ. ΚΛΑΡΟΥΔΑΣ, Λ. ΠΑΠΑΛΑΜΠΡΟΥ,
Σ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ, Β. ΖΑΝΝΙΑΣ, Δ. ΔΟΥΜΑΣ,
Ν. ΚΡΑΒΑΡΙΤΗΣ, Δ. ΖΥΓΟΥΡΑΣ, Λ. ΚΟΥΡΟΣ

Μεταγενέστερο Δημοτικό συμβούλιο ονόμασε το δρόμο που ξεκινά από την εκκλησία της Παναγίας και φθάνει μέχρι το σημείο της Παναγιοφάνειας, σε «οδό 10ης Σεπτεμβρίου».

Πηγή: pemptousia.gr